

16. ÍRÁS

A HÉT TÖKÉLETES SZELLEM

A PARADICSOM Hét Tökéletes Szelleme alkotja a Végtelen Szellem elsődleges személyiségeit. Az ön maga megkettőzésének e hétszeres alkotó cselekedetével a Végtelen Szellem kimerítette az Istenség három személyének tényszerű létezéséből következő összes, mennyiségtanilag lehetséges csoportosítási módját. Ha lehetséges lett volna több Tökéletes Szellemet létrehozni, akkor ők meg is teremtettek volna, azonban pontosan és csakis hét társulási lehetőség rejlik a három Istenségben. És ez megmagyarázza, hogy a világegyetem miért hét nagy osztályban működik, és hogy a hetes szám miért olyan alapvető jelentőségű annak szervezésében és igazgatásában.

² A Hét Tökéletes Szellem tehát a következő hét hasonlatosságból származik és innen eredezteti egyedi jellemzőit:

- ³ 1. Az Egyetemes Atya.
- ⁴ 2. Az Örökkévaló Fiú.
- ⁵ 3. A Végtelen Szellem.
- ⁶ 4. Az Atya és a Fiú.
- ⁷ 5. Az Atya és a Szellem.
- ⁸ 6. A Fiú és a Szellem.
- ⁹ 7. Az Atya, a Fiú és a Szellem.

¹⁰ ¶ Mi igen keveset tudunk az Atyának és a Fiúnak a Tökéletes Szellemeik teremtésében való közreműködéséről. Nyilvánvalóan a Végtelen Szellem személyes cselekedete hozta létre őket, de nekünk határozottan azt tanították, hogy mind az Atya, mind a Fiú részt vett a származtatásukban.

¹¹ Szellemi jellemüket és természetüket tekintve a Paradicsom e Hét Szelleme azonos, de minden más azonossági szempontból igen különbözők, és a felsőbb-világegyetemekben való működésük eredménye olyan, hogy az egyedi különbségeik félreismerhetetlenek. A nagy világegyetem hét szelvényének — sőt még a külső tér kapcsolódó szelvényeinek is — összes utótervét is befolyásolja a legfelsőbb és végleges felügyeletet ellátó eme Hét Tökéletes Szellem szellemitől különböző változatossága.

¹² A Tökéletes Szellemeeknek számos szerepkörük van, azonban jelenleg a működésük különös területe a hét felsőbb-világegyetem központi felügyelete. Minden egyes Tökéletes Szellem egy-egy hatalmas térerő-összpontosító központot tart fenn, mely a Paradicsom pereme körül lassan körbehalad, a közvetlen felügyeletük alatt álló felsőbb-világegyetemmél mindig szemközt elhelyezkedve és a felsőbb-világegyetem különleges erőter-szabályozásának

és szelvényes energia-elosztásának megfelelő paradicsomi gócponti helyzetet tartva. Bármelyik felsőbb-világegyetem sugárirányú határvonalai ténylegesen az azt felügyelő Tökéletes Szellem paradicsomi központjába tartanak.

1. A HÁRMAS ISTENSÉGHEZ FÜZŐDŐ VISZONY

¹ Az Együttes Teremtő, a Végtelen Szellem szükséges az osztatlan Istenség háromsági megszemélyesülésének kiteljesítéséhez. E hármasság Istenség-megszemélyesülés eredendően hétszeres az egyedi és társas kifejeződés lehetőségében; ennél fogva az ezt követően kidolgozott terv, miszerint az Atyát, a Fiút és a Szellemet megfelelően kifejező, értelmes és a lehetőséget tekintve szellemi lények által lakható világegyetemeket kell teremteni, elkerülhetetlenné tette a Hét Tökéletes Szellem megszemélyesülését. Úgy említettük az Istenség hármasság megszemélyesülését, mint *abszolút elkerülhetetlent*, míg úgy tekintünk a Hét Tökéletes Szellem megjelenésére, mint *az abszolútát el nem érő elkerülhetetlenre*.

² Míg a Hét Tökéletes Szellem kevésbé fejezi ki a *hármasság* Istenséget, addig ők örök képét mutatják a *hétszeres* Istenségnek, az Istenség három, örökké létező személye tevékeny és társas szerepköreinek. E Hét Szellem révén és bennük és rajtuk keresztül képes működni az Egyetemes Atya, az Örökkévaló Fiú vagy a Végtelen Szellem, vagy bármely kettős társulásuk, mint olyan. Az együtt cselekvő Atya, Fiú és Szellem képes a Hetedik Tökéletes Szellemen keresztül működni és így is tesznek ők, azonban ekkor nem Háromságként működnek. A Tökéletes Szellemeik egyedül és együttesen is képviselik bármelyik, illetőleg az összes lehetséges Istenség-szerepkört, legyen az egyes vagy többes, de nem együttes, nem a Háromság. A Hetedik Tökéletes Szellem a paradicsomi Háromságot illetően személyesen nem működik, és ez az oka annak, hogy miért képes *személyesen* működni a Legfelsőbb Lény érdekében.

³ De amikor a Hét Tökéletes Szellem elhagyja a személyes hatalmát és felsőbb-világegyetemi fennhatóságát jelentő egyéni fedelemszékét és összegyűlik az Együttes Cselekvő körül a paradicsomi Istenség hármasság jelenlétében, akkor és ott ők együttesen képviselik az osztatlan Istenség — a Háromság — működési hatalmát, bölcsességét és fennhatóságát a fejlődő világegyetemek számára, illetőleg azokban. Az Istenség elsődleges hétszeres kifejeződésének ilyen paradicsomi egyesülése ténylegesen magába foglalja, szó szerint teljesen felöleli a három örökkévaló Istenség minden sajátosságát és magatartásformáját a

Felsőségben és a Véglegességben. Gyakorlatilag a Hét Tökéletes Szellem akkor és ott felöleli a Legfelsőbb-Végleges működési területét a világmindenséghez, illetőleg a világmindenségben.

⁴ Ahogy mi látjuk, e Hét Szellem az Istenség három örökkévaló személyének isteni tevékenységeihez társul; nem észleljük bizonyítékát annak, hogy az Abszolút három örökkévaló szakaszának működő jelenléteivel közvetlenül társulnának. A társulás során a Tökéletes Szellemek abban képviselik a paradicsomi Istenségeket, amely közelítőleg úgy tekinthető, mint a véges cselekvési terület. Sok olyat is magába foglalhat, amely végleges, de *nem* abszolút.

2. A VÉGTÉLEN SZELLEMHEZ FÜZŐDŐ VISZONY

¹ Éppen úgy, ahogy az Örökkévaló és Eredeti Fiú kinyilatkoztatik az isteni Fiak állandóan növekvő számú személyében, úgy nyilatkoztatik ki a Végtelen és Isteni Szellem a Hét Tökéletes Szellem és a velük társult szellemcsoportok csatornáin keresztül. A középpontok középpontjában a Végtelen Szellem megközelíthető, de a Paradicsomot elérők közül nem mindenki képes rögtön észlelni az ő személyiségét és elkülöníteni az ő jelenlétét; de mindenki, aki eléri a központi világegyetemet, képes azonnal bensőséges kapcsolatba kerülni, és így is tesz, a Hét Tökéletes Szellem egyikével, mégpedig azzal, amelyik afelett a felsőbb-világegyetem felett elnököl, ahonnan az újonnan érkezett tárzarándok származik.

² A világegyetemek mindenségéhez a paradicsomi Atya csak a Fián keresztül szól, míg ő és a Fiú közösen csakis a Végtelen Szellemben keresztül cselekszik. A Paradicsomon és a Havonán kívül a Végtelen Szellem kizárólag a Hét Tökéletes Szellem hangjain szól.

³ ¶ A Végtelen Szellem *személyes jelenléti* hatást gyakorol a Paradicsom-Havona rendszer határain belül; másutt az ő személyes szellemjelenlétét a Hét Tökéletes Szellem egyike révén, illetőleg rajta keresztül gyakorolja. Ennélfogva a Harmadik Forrás és Középpont felsőbb-világegyetemi szellemjelenlétét bármely világon vagy bármely egyedben az adott teremtés-szelvényt felügyelő Tökéletes Szellem egyedi természete határozza meg. Ellenben a szellemi téreter és értelem együttes vonalai befelé, az Istenség Harmadik Személye felé haladnak a Hét Tökéletes Szellem révén.

⁴ ¶ A Hét Tökéletes Szellem együttesen el van látva a Harmadik Forrás és Középpont legfelsőbb-végleges sajátosságaival. Míg mindegyikük külön-külön is rendelkezik

e képességgel, csak együttesen mutatnak mindenhatóságot, mindentudási és mindenütt-jelenvalósági sajátosságokat. Egyikük sem képes így működni általánosan; egyedként és e felsőségi és véglegességi hatalmuk gyakorlása során mindegyikük személyében korlátozott a maguk által közvetlenül felügyelt felsőbb-világegyetemre.

⁵ Minden, amiről az Együttes Cselekvő isteniségét és személyiségét illetően beszámoltunk nektek, éppúgy és teljesen érvényes a Hét Tökéletes Szellemre is, akik oly hatékonyan osztják szét a Végtelen Szellemet a nagy világegyetem hét szelvénye számára az isteni képességüknek megfelelően és a különböző és egyedien különleges természetük szerint. Ezért helyénvaló, hogy a héttagú csoportra a Végtelen Szellem bármely elnevezését alkalmazzuk. Együttesen egyek ők az Együttes Teremtővel minden, az abszolútát el nem érő szinten.

3. A TÖKÉLETES SZELLEM AZONOSSÁGA ÉS KÜLÖNBÖZŐSÉGE

¹ A Hét Tökéletes Szellem leírhatatlan lény, azonban ők jól kivehetően és határozottan személyesek. Van nekik, de inkább úgy döntöttünk, hogy szám szerint ismeretjük őket. A Végtelen Szellem elsődleges megszemélyesüléseiként ők rokonságban állnak egymással, a hármas Istenség hét lehetséges társulásának elsődleges kifejeződéseiként viszont alapvetően különböző a természetük, és e természetbeni különbség határozza meg a felsőbb-világegyetemi viselkedésükben megmutatkozó eltéréseket. E Hét Tökéletes Szellem a következőképpen is jellemezhető:

² *Az Első Tökéletes Szellem.* Bizonyos sajátos módon e Szellem a paradicsomi Atya közvetlen megjelenítése. Ő az Egyetemes Atya hatalmának, szeretetének és bölcsességének különleges és hatékony megnyilatkozása. Ő a Titkos Nevelők vezetőjének közvetlen társa és fenséges tanácsadója, a Megszemélyesült Igazítók Testületét vezető lény a Diviningtonon. A Hét Tökéletes Szellem mindegyik közösségében mindig az Első Tökéletes Szellem szól az Egyetemes Atya nevében.

³ E szellem elnököl az első felsőbb-világegyetem felett, és míg folyamatosan kimutatja a Végtelen Szellem elsődleges megszemélyesülésének isteni természetét, addig jellemében még inkább hasonlatosnak tűnik az Egyetemes Atyához. Ő mindig személyes kapcsolatban van a hét Tükröző Szellemmel az első felsőbb-világegyetem központján.

⁴ ¶ *A Második Tökéletes Szellem.* E Szellem megfelelően mutatja az Örökkévaló Fiúnak, a teremtésszössesség első szülöttének páratlan természetét és elbűvölő jellemét. Ő

mindig szoros kapcsolatban van az Istenfiak összes rendjével, legyenek ők bárhol a székhely-világegyetemben egységesként vagy örömteli nagytalálkozók résztvevőiként. A Hét Tökéletes Szellem tanácsaiban ő mindig az Örökkévaló Fiú nevében és részéről szól.

⁵ E Szellem a második felsőbb-világegyetem kiteljesedését irányítja és e hatalmas területet úgy uralja, mint ahogy az Örökkévaló Fiú tenné. Ő mindig kapcsolatban van a második felsőbb-világegyetem központján található hét Tükröző Szellemmel.

⁶ ¶ *A Harmadik Tökéletes Szellem.* E Szellemszemélyiség különösen hasonlít a Végtelen Szellemre, és ő irányítja a Végtelen Szellem sok felsőbb személyiségének tevékenységét és munkáját. Ő elnököl a tanácskozásaikon és szoros kapcsolatban áll minden, kizárólag a Harmadik Forrásból és Középpontból származó személyiséggel. Amikor a Hét Tökéletes Szellem tanácsot alkot, akkor a Harmadik Tökéletes Szellem az, aki mindig a Végtelen Szellem nevében szól.

⁷ E Szellemre van rábízva a harmadik felsőbb-világegyetem, és ő sok tekintetben úgy igazgatja e szelvény ügyeit, ahogy azt a Végtelen Szellem tenné. Ő mindig kapcsolatban van a Tükröző Szellemeikkel a harmadik felsőbb-világegyetem központján.

⁸ ¶ *A Negyedik Tökéletes Szellem.* Az Atya és a Fiú közös természetének részeseként e Tökéletes Szellem a döntő befolyásoló tényező az Atya-Fiú irányítási elvek és eljárások tekintetében a Hét Tökéletes Szellem tanácsaiban. E Szellem a főigazgatója és tanácsadója ama felemelkedő lényeknek, akik elérték a Végtelen Szellemet és így pályázhatnak arra, hogy megláthassák a Fiút és az Atyát. Ő segíti az Atyától és a Fiútól származó személyiségek hatalmas csoportját. Amikor az Atya és a Fiú képviseletére van szükség a Hét Tökéletes Szellem társaságában, akkor mindig a Negyedik Tökéletes Szellem az, aki szól.

⁹ E Szellem gyámolítja a nagy világegyetem negyedik szelvényét annak a sajátos társulásnak megfelelően, mely az Egyetemes Atya és az Örökkévaló Fiú sajátosságaival bír. Ő mindig személyes kapcsolatban áll a negyedik felsőbb-világegyetem központjának Tükröző Szellemeivel.

¹⁰ ¶ *Az Ötödik Tökéletes Szellem.* Ezen isteni személyiség, aki egyedül vegyíti az Egyetemes Atya és a Végtelen Szellem jellemét, ő a tanácsadója a lények ama hatalmas csoportjának, melyet erőter-irányítókként, erőterközpontokként és fizikai szabályozókként ismerünk. E Szellem mindazon személyiségeket is segíti, akik az Atyától és az Együttes Cselekvőtől származnak. A Hét Tökéletes Szellem tanácsaiban, amikor az Atya-Szellem állásfoglalása a kérdés, mindig az Ötödik Tökéletes Szellem az, aki szól.

¹¹ E Szellem irányítja az ötödik felsőbb-világegyetem jólétét oly módon, hogy javasolja az Egyetemes Atya és a Végtelen Szellem együttes cselekvését. Ő mindig kapcsolatban van az ötödik felsőbb-világegyetem központjának Tükröző Szellemeivel.

¹² ¶ *A Hatodik Tökéletes Szellem.* Ezen isteni lény láthatólag az Örökkévaló Fiú és a Végtelen Szellem együttes jellemét mutatja. Bármikor, amikor a Fiú és a Szellem által közösen teremtett teremtmények összegyűlnek a központi világegyetemben, e Tökéletes Szellem az, aki tanácsokkal látja el őket; és a Hét Tökéletes Szellem tanácsaiban mindig, amikor arra van szükség, hogy az Örökkévaló Fiú és a Végtelen Szellem együttesen szóljon, akkor a Hatodik Tökéletes Szellem az, aki válaszol.

¹³ E Szellem úgy irányítja a hatodik felsőbb-világegyetem ügyeit, ahogy az Örökkévaló Fiú és a Végtelen Szellem tenné. Ő mindig kapcsolatban van a hatodik felsőbb-világegyetem központjának Tükröző Szellemeivel.

¹⁴ ¶ *A Hetedik Tökéletes Szellem.* A hetedik felsőbb-világegyetem felett elnöklő Szellem egyaránt egyedien mutatja az Egyetemes Atya, az Örökkévaló Fiú és a Végtelen Szellem képét. A Hetedik Szellem, az összes háromsági eredetű lényt segítő tanácsadó egyúttal a Havona összes felemelkedő zarándokának is tanácsadója és igazgatója, azon alacsonyrendű lényeké, akik az Atya, a Fiú és a Szellem együttes segédkezésén keresztül eljutottak az üdvösség kertjeibe.

¹⁵ A Hetedik Tökéletes Szellem nem szervezeti képviselője a paradicsomi Háromságnak; de ismert tény, hogy az ő személyes és szellemi természete *maga* az Együttes Cselekvő képe, mely egyenlő mértékben foglalja magába a három végtelen személyt, akiknek Istenség-egysége *maga* a paradicsomi Háromság, és akiknek működése, mint olyan, *maga* a Legfelsőbb Isten személyes és szellemi természetének forrása. Ennélfogva a Hetedik Tökéletes Szellem személyes és szerves kapcsolatban van a kifejlődő Legfelsőbb szellem-személyével. Ezért a Tökéletes Szellemelek felsőbb tanácsaiban, amikor az Atya, a Fiú és a Szellem együttes személyes állásfoglalása a vita tárgya, vagy amikor a Legfelsőbb Lény szellemi álláspontját kell ismertetni, akkor a Hetedik Tökéletes Szellem az, aki működik. Így megkérdőjelezhetetlenül ő válik a Hét Tökéletes Szellem paradicsomi tanácsának elnökévé.

¹⁶ A Hét Szellem egyike sem képviseli szervezetenként a paradicsomi Háromságot, azonban amikor hétszeres Istenségként egyesülnek, akkor ez az egyesülés istenségi értelemben — nem személyes értelemben — egyenrangú az a működési szinttel, mely a háromsági rendeltetésekhez társítható. Ebben az értelemben a „Hétszeres Szellem” működésileg társítható a paradicsomi Háromsággal.

Ugyancsak ebben az értelemben mondható, hogy a Hetedik Tökéletes Szellem néha a háromsági álláspontok megerősítése érdekében szólal fel vagy, és inkább ez a helyzet, a Hétszeres-Szellem-egyesülés álláspontjának szóvivőjeként lép fel a Háromszoros-Istenség-egyesülés álláspontját, a paradicsomi Háromság álláspontját illetően.

¹⁷ A Hetedik Tökéletes Szellem többes szerepköre tehát az Atya, a Fiú és a Szellem *személyes természetének* együttes megjelenítésétől, a Legfelsőbb Isten *személyes álláspontjának* megjelenítésén keresztül, a paradicsomi Háromság *istenség-álláspontjának* kifejezéséig terjed. És bizonyos tekintetben ezen elnöklő Szellem hasonlóképpen kifejezi a Végleges és a Legfelsőbb-Végleges *álláspontját* is.

¹⁸ A Hetedik Tökéletes Szellem az, aki e többes minőségében személyesen biztosítja az idő világaiból érkező, felemelkedésre pályázók fejlődését, akik megkísérlik megérteni a Felsőség osztatlan Istenségét. E megértésbe beleértendő a Felsőség Háromsága létevi fennhatóságának megragadása is, mely oly tökéletes összhangban van a Legfelsőbb Lény növekvő élményelvi fennhatóságának fogalmával, hogy ez jelenti a teremtmények számára a Felsőség egységének megragadását. E három tényező teremtményi megértése egyenértékű a Háromság-valóság Havona megértésével, és felruhazza az idő zarándokait azzal a képességgel, hogy behatolhassanak a Háromságba, hogy felfedezzék az Istenség három végtelen személyét.

¹⁹ A Havona zarándokok ama fogyatékoságát, hogy nem képesek teljesen megtalálni a Legfelsőbb Istent kárpótolja a Hetedik Tökéletes Szellem, akinek háromsági természete oly sajátosan nyilatkoztatja ki a Legfelsőbb szellem-személyét. A jelen világegyetemi korszakban, amikor is a Legfelsőbb személye nem elérhető, a Hetedik Tökéletes Szellem működik a felemelkedő teremtmények Istenének helyén a személyes kapcsolatok területén. Ő az egyetlen felsőbb szellemlény, akit minden felemelkedő bizonyosan megismer és valamennyire megért, amikor eléri a megdicsőülés központjait.

²⁰ E Tökéletes Szellem mindig kapcsolatban van az Uverszán, a hetedik felsőbb-világegyetemnek, vagyis a teremtesösszesség sajátunknak mondott szelvényének központjában tartózkodó Tükröző Szellemeikkel. Az ő orvontoni kormánya csodálatos arányosságban láttatja az Atya, a Fiú és a Szellem isteni természetének mellérendelt keverékét.

4. A TÖKÉLETES SZELLEMEK SAJÁTÓSSÁGAI ÉS SZEREPKÖREI

¹ A Hét Tökéletes Szellem teljes körűen megjeleníti a Végtelen Szellemet az evolúciós világegyetemek számára. Ők képviselik a Harmadik Forrást és Középpontot az

energia-, elme- és szellemviszonyokban. Miközben ők az Együttes Cselekvő egyetemes igazgatásában egyeztető feladatokat látnak el, ne felejtsetek el, hogy ők a paradicsomi Istenségek alkotó cselekedeteiből származnak. Szó szerint igaz, hogy e Hét Szellem a hármasság Istenség megszemélyesült fizikai hatalma, mindenségrendi elméje és szellemi jelenléte, „Isten Hét Szelleme elküldetett az egész világegyetembe”.

² A Tökéletes Szellemelek különlegesen annyiban, hogy az abszolútát kivéve minden világegyetemi valóság szinten működnek. Ezért aztán ők hatékony és tökéletes felügyelői az igazgatási ügyek minden szakaszának a felsőbb-világegyetemi tevékenységek minden szintjén. A halandói elme nehezen képes mélyebben megérteni a Tökéletes Szellemeiket, mert a munkájuk oly mértékben szakosodott és mégis olyannyira mindenre kiterjedő, oly kivételesen anyagi jellegű és egyúttal oly kizárólagosan szellemi. A mindenségrendi elme e sokoldalú teremtői az ősei a Világegyetemi Erőtér-irányítóknak és ők maguk a legfelsőbb igazgatói a hatalmas és kiterjedt szellem-teremtő teremtésösszességnek.

³ A Hét Tökéletes Szellem a teremtője a Világegyetemi Erőtér-irányítóknak és azok társainak, olyan entitásoknak, akik nélkülözhetetlenek a nagy világegyetem fizikai energiáinak szervezésében, felügyeletében és szabályozásában. És ugyanezen Tökéletes Szellemeik igen nagy mértékben segítik a Teremtő Fiakat a helyi világegyetemek kialakítására és megszervezésére irányuló munkájukban.

⁴ Mi nem vagyunk képesek kimutatni bármiféle személyes kapcsolat nyomát a Tökéletes Szellemeik mindenségrendi-energia munkája és a Korlátlan Abszolút térerőműködései között. A Tökéletes Szellemeik ellenőrzése alatt álló energia-megnyilvánulások mind a Paradicsom pereméről indulnak; nem mutatnak semmiféle közvetlen kapcsolatot a Paradicsom alsó felszínével azonosítható térerő jelenségekkel.

⁵ Kétségtelen, hogy amikor a különböző Morontia Erőtér-felügyelők működési tevékenységeivel találkozunk, akkor szemtől szemben állunk a Tökéletes Szellemeik valamiféle rejtett tevékenységeivel. Kik azok, eltekintve a fizikai szabályozók és a szellem-segédkezők e közös elődeitől, akik képesek lettek volna ilyen sikeresen egyesíteni és társítani az anyagi és szellemi energiákat és így létrehozni valamely, addig nem létező világegyetemi valóságszakaszt — morontia lényegű dolgot és morontia elmét?

⁶ A szellemi világok valóságának nagy része a morontia rendbe, a világegyetemi valóságnak az Urantián teljesen ismeretlen szakaszához tartozik. A személyiségi létezés

célja szellemi, azonban a morontia teremtsrészek mindig beavatkoznak, kitöltik az űrt a halandó eredetű anyagi területek és a felemelkedő szellemi besorolású felsőbb-világegyetemi szférák között. E terület az, ahol a Tökéletes Szelleme nagymértékben hozzájárulnak az ember paradicsomi felemelkedési tervéhez.

⁷ A Hét Tökéletes Szelleme van szerte a nagy világegyetemben működő személyes képviselői; mivel azonban ezen alárendelt lények döntő többsége nem közvetlenül érintett a paradicsomi tökéletesség útján való halandói felemelkedés tervének kivitelezésében, ezért keveset vagy semmit sem lehet róluk közreadni. A Hét Tökéletes Szelleme tevékenységéről sok, nagyon sok minden azért marad rejtve az emberi elme előtt, mert azok közvetlenül semennyire sem kapcsolódnak a ti paradicsomi felemelkedésekkel összefüggő problémáikhoz.

⁸ ¶ Igencsak valószínű, bár ehhez nem tudunk egyértelmű bizonyítékot szolgáltatni, hogy az orvontoni Tökéletes Szelleme az alábbi tevékenységi körökben fejt ki döntő hatást:

⁹ 1. A helyi világegyetemi élethordozók élet-beindítási eljárásai.

¹⁰ 2. A helyi világegyetemi Alkotó Szelleme által a világoknak adományozott elmeszelleme-segédkek élet-megelevenedései.

¹¹ 3. A szervezett anyagnak az egyenes irányú gravitációra érzékeny egységei által mutatott energia-lüktetések.

¹² 4. A kilépő energia viselkedése, amikor az teljesen kikerül a Korlátlan Abszolút hatása alól, s így képessé válik arra, hogy válaszoljon az egyenes irányú gravitáció közvetlen hatására és a Világegyetemi Erőtér-irányítók és azok társainak beavatkozására.

¹³ 5. A helyi világegyetemi Alkotó Szelleme, akit az Urantián úgy ismernek, mint a Szent Szelleme, a segédkező szellemadománya.

¹⁴ 6. Az alászálló Fiak szellemének, akit az Urantián úgy ismernek, mint a Vigasztaló vagy az Igazság Szelleme, ezt követő adományozása.

¹⁵ 7. A helyi világegyetemek és a felsőbb-világegyetem tükrözőműködési rendje. E rendkívüli jelenség számos jellemzője aligha magyarázható meg vagy indokolható okszerűen anélkül, hogy feltételeznénk a Tökéletes Szelleme közös tevékenységét az Együttes Cselekvővel és a Legfelsőbb Lénnel.

¹⁶ ¶ Eltekintve attól, hogy nem vagyunk képesek megfelelően értelmezni a Hét Tökéletes Szelleme sokféle tevékenységét, bizonyosak vagyunk abban, hogy a sokszínű világegyetemi tevékenységek között két olyan terület van,

melyekhez nekik semmi közük sincs: az egyik a Gondolatigazítók adományozása és segédkezése, a másik a Korlátlan Abszolút kifürkészhetetlen szerepkörei.

5. A TEREMTMÉNYEKHEZ FÜZŐDŐ VISZONY

¹ A nagy világegyetem minden egyes szelvénye, minden egyes világegyetem és világ élvezi mind a Hét Tökéletes Szelleme egyesült tanácsának és bölcsességének előnyeit, azonban csak az egyikük személyes hatásában részesülnek. És az egyes Tökéletes Szelleme személyes természetel teljesen áthatja és egyedien meghatározza az ő felsőbb-világegyetemet.

² A Hét Tökéletes Szelleme e személyes befolyásán keresztül az értelmes lények összes rendjének minden teremtménye, a Paradicsomon és a Havonán kívül, szükségképpen hordozza e Hét Paradicsomi Szelleme egyikének egyedi őstermészetére jellemző lenyomatot. Ami a hét felsőbb-világegyetemet illeti, az onnan származó minden egyes teremtmény, legyen az ember vagy angyal, örökre magán viseli a születését azonosító eme jegyet.

³ A Hét Tökéletes Szelleme nem közvetlenül költözik be az egyes teremtmények anyagi elméjébe a tér evolúciós világain. Az Urantia halandói nem tapasztalják meg az orvontoni Tökéletes Szelleme elme-szellemi befolyásának személyes jelenlétét. Ha e Tökéletes Szelleme kialakít valamiféle kapcsolatot az egyes halandói elmével valamely lakott világ korai evolúciós korszakaiban, akkor annak a helyi világegyetemi Alkotó Szelleme segédkezésén keresztül kell megvalósulnia, aki az egyes helyi teremtsrészek sorsát irányító Teremtő Istenfinak a kísérője és társa. Azonban ezen Alkotó Anyaszelleme a természetében és a jellemében igen hasonló az orvontoni Tökéletes Szellemehez.

⁴ A Tökéletes Szelleme fizikai lenyomata az ember anyagi eredetének része. Az embernek a teljes morontia létpályát ugyanezen Tökéletes Szelleme folyamatos hatása alatt kell befutnia. Aligha meglepő, hogy az ilyen felemelkedő halandó későbbi szellemi létpályája sem törli le teljesen e felügyelő Szelleme jellegzetes bélyegét. A Tökéletes Szelleme jegye alapvető jelentőségű a halandói felemelkedés minden elő-Havona szakaszbeli létezésben.

⁵ Az evolúciós halandók élettapasztalásában megnyilvánuló, megkülönböztető személyiségi hajlamok, melyek az egyes felsőbb-világegyetemekre jellemzők, és amelyek közvetlenül kifejezik a meghatározó hatást kifejtő Tökéletes Szelleme természetét, sohasem törölődnek teljesen, még azután sem, hogy az ilyen felemelkedők átesnek azon a hosszú felkészítésen és egyesítő képzésen, melyre a Havona egymilliárd oktatási szféráján kerül sor. Még az ezt követő, mélyreható paradicsomi kiművelés sem elégséges ah-

hoz, hogy a felsőbb-világegyetemi származás nyomait el-
tüntesse. A felemelkedő halandó a teljes örökkévalóság-
ban is mutatni fog a származási felsőbb-világegyetemét el-
nöklő Szellemre jellemző vonásokat. Még a Végleges Tes-
tületben is, amikor igény merül fel arra, hogy az evolúciós
teremtésösszességhez fűződő, *teljes* háromsági viszonyt el-
érjék vagy bemutassák, hét véglegességet elért lény akkor
is mindig úgy alkot csoportot, hogy minden felsőbb-vilá-
gegyetemet egy-egy ilyen lény képviseljen.

6. A MINDENSÉGRENDI ELME

¹ A Tökéletes Szellemek a mindenségrendi elme hét-
szeres forrását, a nagy világegyetem értelmi potenciálját
alkotják. E mindenségrendi elme a Harmadik Forrás és
Középpont elméjének az abszolútát el nem érő megnyilat-
kozása, és bizonyos értelemben működésileg kapcsolódik
a kifejlődő Legfelsőbb Lény elméjéhez.

² Az olyan világon, mint az Urantia nem találkozunk
a Hét Tökéletes Szellemnek az emberi fajok ügyeibe való
közvetlen beavatkozásával. Ti a nebadoni Alkotó Szellem
közvetlen befolyása alatt élték. Mindazonáltal ugyanezen
Tökéletes Szellemek alapvetően meghatározzák az összes
teremtési elme alapvető válaszait, mert ők a tényleges
forrásai azoknak az értelmi és szellemi potenciáloknak,
melyeket sajátosan a helyi világegyetemekre szabtak ah-
hoz, hogy az idő és tér evolúciós világain élő egyedek éle-
tében fejtsenek ki hatást.

³ A mindenségrendi elme ténye magyarázatot ad a kü-
lönböző fajtájú emberi és emberfeletti elmék rokonságá-
ra. Nemcsak a rokonszellemek vonzzák egymást, hanem
a rokonelmék is igen testvériesek egymással és hajlamosak
az együttműködésre. Az emberi elmék működésében né-
ha meglepő hasonlóság és megmagyarázhatatlan egyezés
fedezhető fel.

⁴ ¶ A mindenségrendi elme minden személyiségi tár-
sulásában létezik egyfajta minőség, melyet a „valóság-vá-
lasz” határoz meg. A saját akarattal rendelkező teremtmé-
nyek ezen egyetemes mindenségrendi képessége az, amely
megmenti őket attól, hogy védtelen áldozataivá váljanak
a tudományban, a bölcséletben és a vallásban foglalt elő-
feltevéseknek. A mindenségrendi elme ezen valóság-ér-
zékenysége úgy viszonyul a valóság bizonyos szakaszai-
hoz, mint ahogy az energia-anyagi dolgok viszonyulnak
a gravitációhoz. Helyesebb volna azt mondani, hogy ezen
anyagfeletti valóságok úgy hatnak vissza a mindenségrend
elméjére.

⁵ A mindenségrendi elme állandóan felel (választ ad) a
világegyetemi valóság három szintjén. E válaszok magától
értetődők a világosan és elmélyülten gondolkodó elmék
számára. E valóság szintek a következők:

⁶ 1. *Okozati viszony* — a fizikai érzékek valóságterü-
lete, az oktani azonosság tudományterülete, a tényszerű
és a nem tényszerű elkülönítésének területe, a minden-
ségrendi válaszon alapuló gondolati következtetések terü-
lete. Ez a mindenségrendi különbségtétel mennyiségtani
formája.

⁷ ¶ 2. *Kötelesség* — az erkölcsök valóságterülete a
bölcselet mezején, az okok küzdőtere, a viszonylagos jó
és rossz felismerése. Ez a mindenségrendi különbségtétel
pártatlan formája.

⁸ ¶ 3. *Istenimádat* — a vallásos tapasztalás valóságá-
nak szellemi területe, az isteni közösség személyes megis-
merése, a szellemértékek felismerése, az örök továbbélés
biztosítéka, a felemelkedés az Isten szolgálóinak besorolá-
sából az Isten fiainak öröme és szabadságára. Ez a min-
denségrendi elme legfelsőbb szintű látásmódja, a minden-
ségrendi különbségtétel áhítati és istenimádati formája.

⁹ ¶ E tudományos, erkölcsi és szellemi látásmódok, e
mindenségrendi válaszok a mindenségrendi elmének is-
tenadta sajátjai, mely mindenségrendi elme minden, sa-
ját akarattal bíró teremtménynek megadatik. Az életha-
tapasztalatban sohasem marad kifejeletlen e három minden-
ségrendi meglátás; ezek alkotják az öntudatos gondolko-
dás lényegét. Ugyanakkor sajnálattal kell megjegyeznünk,
hogy az Urantian oly kevés ember leli örömét a bátor és
független mindenségrendi gondolkodás e minőségeinek
művelésében.

¹⁰ ¶ A helyi világegyetemi elme-adományokban a min-
denségrendi elmének e három látásmódja alkotja azokat
az előfeltevéseket, melyek az ember számára lehetővé te-
szik, hogy józan és öntudatos személyiségként működ-
jön a tudomány, a bölcsélet és a vallás területén. Más-
ként fogalmazva, a Végtelen e három megnyilatkozása *va-
lóságának* felismerése az ön-kinyilatkoztatás mindensé-
grendi eljárása révén lehetséges. Az anyag-energia az érzé-
kek mennyiségtani ok-okozati összefüggése révén ismer-
hető fel; az elme-értelem a belső meglátás útján ismeri meg
erkölcsi kötelességét; a szellem-hit (istenimádat) a szelle-
mi létezés valóságának vallása. A gondolkodásbeli eme
három alapvető tényező személyiségfejlődésben egyesít-
hető és összehangolható, vagy különben egymáshoz ké-
pest aránytalanná és gyakorlatilag összefüggéstelenné vál-
nak az adott rendeltetésükben. De amint egyesítetté vál-
nak, a tényszerű tudomány, az erkölcsi bölcsélet és a tiszta
vallásos tapasztalás kapcsolatából álló erős jellemet képez-
nek. És e három mindenségrendi meglátás az, amely a dol-
gokban, a jelentéstartalmakban és az értékekben szerzett,
illetőleg az azokkal kapcsolatos emberi tapasztaláshoz tár-
gyilagos igazolást, valóságalapot nyújt.

¹¹ Az oktatás célja, hogy az emberi elme e veleszületett képességeit fejlessze és élesítse; a polgárosultság célja azok kifejezése; az élettapasztalás célja azok megélése; a vallás célja azok nemesebbé tétele; és a személyiség célja azok egyesítése.

7. ERKÖLCSÖK, ERÉNY ÉS SZEMÉLYISÉG

¹ Az értelem egyedül nem lehet magyarázat az erkölcsi természetre. Az erkölcs, az erény az emberi személyiségben eredendően benne rejlik. Az erkölcsi érzék, a kötelesség felismerése az emberelme-képesség egyik alkotóeleme és társa az emberi természettől elidegeníthetetlen egyéb vonásoknak: a tudományos kíváncsiságnak és a szellemi látásmódnak. Az emberi gondolkodásmód messze meghaladja az ember állati rokonaiét, de az ember erkölcsös és vallásos természete az, ami alapvetően megkülönbözteti őt az állatvilágtól.

² Egy állat különbségtételre utaló válasza a viselkedés hajtóerő szintjére korlátozódik. A felsőbbrendű állatok feltételezett rálátása a hajtóerő szinten van és rendszerint csak az ilyen szintű kísérlet és hibázás megtapasztalását követően jelenik meg. Az ember képes tudományos, erkölcsi és szellemi rálátást gyakorolni mindenfajta felfedezést és kísérletezést megelőzően is.

³ Csak egy személyiség tudhatja, hogy mit tesz, mielőtt megtenné azt; csakis a személyiségek rendelkeznek azzal a képességgel, hogy előre látják a tapasztalást. Egy személyiség képes előretekinteni mielőtt megtenne valamit és ezért képes tanulni mind az előrelátásból, mind pedig a cselekedésből. Egy nem személyes állat rendszerint csak cselekvés útján tanul.

⁴ A tapasztalás eredményeként az állat képessé válik arra, hogy megvizsgálja a cél eléréséhez vezető különböző utakat és az összegyűjtött tapasztalatai alapján valamely megközelítési módot válasszon. A személyiség azonban képes magát a célt is megvizsgálni és ítéletet alkotni arról, hogy megéri-e a cél elérése, vagyis képes ítéletet alkotni annak értékéről. Az értelem önmagában is képes a válogatás nélküli célok eléréséhez a legjobb módot megtalálni, azonban egy erkölcsi lény olyan rálátásnak van a birtokában, mely révén képessé válik a célok közötti és a jelentéstartalmak közötti különbségtételre. És egy erkölcsi lény a választás erénye birtokában nemkülönben értelmes. Tudja, hogy mit cselekszik, miért éppen úgy cselekszik, hol cselekszik és hogy miként fogja elérni a célját.

⁵ A halandói törekvéseinek céljait meg nem különböztető ember az állati létezés szintjén működőként találja magát. Képtelen volt kihasználni az anyagi éleslátás, erkölcsi különbségtétel és szellemi rálátás adta ama legfel-

sőbb előnyöket, melyek az ő mint személyes lény mindenségrendielme-adottságának szerves részét képezik.

⁶ ¶ Az erény pártatlanság — a mindenségrenddel való összhang. Erényeket nevesíteni nem azt jelenti, hogy meghatározzuk azokat, hanem azt, hogy megéljük azokat annak érdekében, hogy megismerjük azokat. Az erény nem pusztán tudás és még csak nem is bölcsesség, hanem inkább a mindenségrendi előrehaladás egyre magasabb szintjeinek elérésében megszerzett fokozatos tapasztalás valósága. A halandó ember hétköznapi életében az erény a jónak a rossz ellenében való következetes választásban jelenik meg, és e választási képesség a bizonyítéka annak, hogy az ember erkölcsi természettel rendelkezik.

⁷ Az embernek a jó és a rossz közötti választását nemcsak az ő erkölcsi természetének erőssége befolyásolja, hanem olyan hatások is közrejátszanak, mint a tudatlanság, az éretlenség és a csalatkozás. Arányérzék is érvényesül az erény gyakorlásában, mert rosszat művelhet akkor is, amikor a kevesebbet választja a nagyobb helyett hamisság vagy megtévesztés eredményeként. A viszonylagos becslés és az összehasonlító felmérés képessége az erkölcsi területen működő erények gyakorlásához vezet.

⁸ ¶ Az ember erkölcsi természete tehetetlen lenne a felmérés, a különbségtétel képessége nélkül, a jelentéstartalmak mélyreható elemzésére való képesség nélkül. Az erkölcsi választás hasonlóképpen hasztalan volna a szellemi értékek tudatosságát megteremtő mindenségrendi rálátás nélkül. Az értelem oldaláról nézve az ember azért emelkedik fel az erkölcsi lény szintjére, mert személyiséggel rendelkezik.

⁹ ¶ Az erkölcs sohasem emelhető magasabb szintre törvénnyel vagy erővel. Ez a személyes és szabad akaraton alapul és olyan járvány útján kell elterjednie, melynek alapja az, hogy az erkölcsileg kitűnő személyek kapcsolatot teremtenek olyanokkal, akik erkölcsileg kevésbé fogékonyak, de akik valamilyen mértékben vágynak arra, hogy az Atya akaratát cselekedjék.

¹⁰ Az erkölcsös cselekedetek azok az emberi tettek, melyeket a legmagasabb értelmi szint jellemez, melyeket a felsőbb célok és az e célok eléréséhez szükséges erkölcsi jelentéstartalmak megválasztásában megnyilvánuló igényes megkülönböztetés vezérel. Az ilyen viselkedés éretnyes. Következésképp a legfelsőbb szintű erény az, hogy a mennyei Atya akaratának megcselekedését választjuk.

8. AZ URANTIA-SZEMÉLYISÉG

¹ Az Egyetemes Atya a lények számos, a világegyetemi ténylegesség különféle szintjein működő rendjének adományoz személyiséget. Az urantiai emberi lények a véges-

halandó fajtájú személyiséget kapják, mely a felemelkedő istenfiak szintjén működik.

² Bár aligha vállalhatjuk fel, hogy meghatározzuk a személyiséget, azonban kísérletet teszünk annak bemutatására, hogy mi hogyan értelmezzük azokat az általunk ismert tényezőket, melyek azon anyagi, elmei és szellemi energiák együttesét alkotják, melyek összessége alkotja azt a működési rendet, amelyben és amelyen és amellyel az Egyetemes Atya az általa adományozott személyiséget működteti.

³ A személyiség az eredeti természetnek egyfajta különleges sajátossága, amelynek léte független a Gondolatigazító adományozásától és megelőzi azt. Mindazonáltal az Igazító jelenléte javít a személyiség minőségi megnyilvánulásán. A Gondolatigazítók, miután az Atya által elküldettek a természetüket tekintve azonosak, de a személyiségüket tekintve különbözők, eredetiek és egyediek; és a személyiség-megnyilatkozást még jobban befolyásolják és korlátozzák azon, anyagi, elme- és szellemi természetű társult energiák sajátosságai és jellemzői, melyek a személyiség-megnyilatkozás szervezeti hordozóját alkotják.

⁴ A személyiségek lehetnek hasonlóak, de sohasem lehetnek azonosak. Valamely adott sorozatba, fajtába, rendbe vagy mintába tartozó személyek hasonlíthatnak egymásra és hasonlíthatnak is, azonban sohasem azonosak. A személyiség az egyed azon ismérve, melyet *ismerünk*, és amely képessé tesz bennünket e személy jövőbeni felismerésére függetlenül az alakjában, az elméjében vagy a szellemi állapotában bekövetkezett változások jellegétől és mértékétől. A személyiség bármely egyed azon része, mely képessé tesz bennünket az adott személy felismerésére és határozott azonosítására úgy, mint akit korábbról ismerünk, és nem számít, hogy mennyire változott meg azért, mert az ő személyisége kifejeződésének és megnyilvánulásának hordozója megváltozott.

⁵ ¶ A teremtményi személyiséget a halandói válaszviselkedésnek két, önmagát megnyilvánító és jellegzetes jelensége különbözteti meg: az öntudat és az ezzel társult, viszonylagosan szabad saját akarat.

⁶ Az öntudat a személyiség ténylegességének értelmi tudatosulását jelenti; ebbe beleértendő a más személyiségek valóságának megismerésére irányuló képesség. Jelzi a mindenségrendi valóságokban, illetőleg azokkal összefüggésben szerzett, egyedivé alakított tapasztalásra való képességet, mely a világegyetemmel való személyiségi viszonyban egyenértékű az önazonossági besorolás elérésével. Az öntudat nem más, mint az elme-segédkezés ténylegességének felismerése és az alkotó és dönteni képes szabad akarat viszonylagosan függetlenségének megértése.

⁷ ¶ Az emberi személyiség öntudatát jellemző, viszonylagosan szabad akarat az alábbiakat foglalja magába:

- ⁸ 1. Erkölcsi döntés, a legfelsőbb bölcsesség.
- ⁹ 2. Szellemi választás, az igazság érzékelése.
- ¹⁰ 3. Önzetlen szeretet, a testvériség szolgálata.
- ¹¹ 4. Céltudatos együttműködés, csoporthűség.
- ¹² 5. Mindenségrendi látásmód, a világegyetemi jelentéstartalmak megragadása.
- ¹³ 6. A személyiség felsőbb célnak való szentelése, teljes odaadás az Atya akaratának megcselekedésében.
- ¹⁴ 7. Istenimádat, az isteni értékek őszinte keresése és az isteni Érték-Adó szívből való szeretete.

¹⁵ ¶ Az Urantia-fajtájú emberi személyiség tekinthető olyan fizikai rendben működőnek is, mely a Nebadon-fajtájú élő szervezet azon bolygó-módosításából áll, mely az élet-megelevenítés villamos-vegyszeri rendjébe tartozik és amely rendelkezik a mindenségrendi elme Orvontonosorozata nebadoni rendjének szülői szaporító mintájával. Az ilyen, elmével felruházott halandó működési rendnek adott isteni személyiségajándék egyúttal mindenségrendi létpolgársági rangot kölcsönöz neki és képessé teszi e halandó teremtményt arra, hogy nyomban képessé váljon a mindenségrend három alapvető elme-valóságának lényegi felismerésére:

- ¹⁶ 1. A fizikai okozati viszony egységes voltának mennyiségnyi vagy oktani felismerése.
- ¹⁷ 2. Az erkölcsös viselkedés kötelezettségének belátáson alapuló felismerése.
- ¹⁸ 3. Az Istenség közösségi imádatának hitbéli megragadása, mely az emberiség szeretetteljes szolgálatával társul.

¹⁹ ¶ Az ilyen személyiségjegy teljes körű működése az Istenséggel való rokonság megértésének kezdete. Az ilyen sajátlénység, melyben az Atya Isten elő-személyes szilánkja lakozik valóban és ténylegesen az Isten szellemi fia. Az ilyen teremtmény nemcsak az isteni jelenlét ajándékának elfogadására mutat képességet, hanem válaszadó képességet mutat a minden személyiség paradicsomi Atyjának személyiség-gravitációs körére is.

9. AZ EMBERI TUDAT VALÓSÁGA

¹ A mindenségrendi elmével felruházott, Igazító-segítette személyes teremtmény veleszületett felismerő-megismerő képességet birtokol az energia-valóság, az elme-valóság és a szellem-valóság terén. A saját akaratral rendelkező teremtmény tehát képes érzékelni az Isten tényét, törvényét és szeretetét. Az emberi tudat e három elidegeníthetetlen dologán kívül a teljes emberi tapasztalás eléggé egyéni, eltekintve attól, hogy az igazolás belső meglátás

útján történő megértése kapcsolódik a mindenségrendi felismerés e három világegyetemi valóság-válaszának *egyésítéséhez*.

² Az Istent érzékelő halandó képes érezni e három mindenségrendi minőség egyesülési értékét a továbbélő lélek kifejlődésében, s ez a fejlődés az embernek a fizikai testbeli legmagasabb rendű vállalása, ahol is az erkölcsös elme együttműködik a bent lakozó isteni szellemmel a halhatatlan lélek kettőslényegüvé alakítása érdekében. A lélek már a kialakulásakor is *valós*; mindenségrendi túlélőképes-séggel rendelkezik.

³ Ha a halandó ember nem képes túlélni a természetes halált, akkor az emberi tapasztalásának valódi szellemi értékei a Gondolatigazító folytatódó tapasztalásának részeként élnek tovább. Az ilyen nem-túlélő személyiségértékei a ténylegessé váló Legfelsőbb Lény személyiségének egy tényezőjeként maradnak fenn. A személyiségnek e fennmaradó jegyei már mentesek a személyazonosságtól, azonban nem mentesek azoktól az élményelvi értékektől, melyek a húsvér testbeni halandói élet során halmozódtak fel. A személyazonosság továbbélése a morontia besorolású halhatatlan lélek túlélésétől és a növekvő mértékű isteni értéktől függ. A személyazonosság a lélek továbbélésében és azáltal marad fenn.

⁴ ¶ Az emberi öntudat a tudatos sajátlényegtől különböző sajátlényegek valóságának felismerését jelenti, valamint azt is, hogy az ilyen tudatos felismerés kölcsönös; vagyis hogy a sajátlényeget megismerik, amint az megismer. Ez tisztán emberi módon az ember társadalmi életében látszik. De nem bizonyosodhattok meg oly abszolút mértékben valamely lénytársatok valóságáról, mint ahogy a bennetek élő Isten jelenlétének valóságáról megbizonyosodhattok. A társadalmi tudatosság nem olyan kisajátíthatatlan, mint az Isten-tudat; amaz egyfajta műveltségbeli fejlődés és függ a tudástól, a jelképektől, valamint az embert alkotó képességek — a tudomány, az erkölcs és a vallás — hozzájárulásától. És e mindenségrendi ajándékok közösségesülten alkotják a polgárosodott társadalmat.

⁵ A polgárosodott társadalmak egyensúlya bizonytalan, mert nem mindenségrendiek; nem eredendők a fajok egyedeiben. Az embert alkotó tényezők — a tudomány, az erkölcs és a vallás — együttes hozzájárulásának kell azt táplálnia. Polgárosodott társadalmak jönnek, mennek, de a tudomány, az erkölcs és a vallás túléli az összeomlást.

⁶ Jézus nemcsak Istent nyilvánította ki az embernek, hanem új kinyilatkoztatást tett az embernek önmaga és a többi ember számára. Jézus életében a legjobban az ember tükröződik. Az ember azért válik oly csodálatosan valóssá, mert Jézus az életében oly sok mindenben volt Isten-szerű, és az Isten megértése (felismerése) elidegeníthetetlen minden embertől és minden embernek lényeges része.

⁷ ¶ Az önzetlenség, eltekintve a szülői ösztöntől, nem egészen természetes; az ember számára nem természetes, hogy a többi személyt szeresse és társadalmilag szolgálja. Az embernek értelemre, erkölcsiségre és vallási készíttetésre, Isten-ismerésre van szüksége ahhoz, hogy önzetlen és emberbarát társadalmi rend alakuljon ki. Az ember saját személyiség-tudata, öntudata szintén közvetlenül függ a veleszületett más-tudat e tényétől, ezen eredendő képességtől, hogy felismerje és megragadja a másik személyiség, az emberitől az isteniig terjedő változatosságú személyiség valóságát.

⁸ Az önzetlen társadalmi tudatnak végeredményben vallásos tudatosságnak kell lennie; vagyis ha tárgyilagosan nézve is önzetlen; egyébként tisztán alanyi bölcséleti elvonatkoztatás és ezért mentes a szeretettől. Csakis egy Isten ismerő egyén képes szeretni egy másik személyt úgy, ahogy saját magát szereti.

⁹ Az öntudat lényegében közösségi tudat: Isten és ember, Atya és fiú, Teremtő és teremtmény. Az emberi öntudatban rejtetten és eredendően négy világegyetem-valóság eszmélés foglaltatik:

¹⁰ 1. A tudásnak, a tudomány ok-okozati összefüggésének a keresése.

¹¹ 2. Az erkölcsi értékeknek, a kötelességérzésnek a keresése.

¹² 3. A szellemi értékeknek, a vallásos tapasztalásnak a keresése.

¹³ 4. A személyiség-értékeknek, azon képességnek a keresése, hogy megismerjük az Isten valóságát mint személyiséget és hogy ezzel egyidejűleg kialakítsuk a személyiségtársainkkal való testvéri viszonyt.

¹⁴ ¶ Azért tudatosul bennetek az ember úgy, mint teremtményi testvéretek, mert Isten már úgy tudatosul bennetek, mint a Teremtő Atyátok. Az Atyaságból, mint kapcsolatból vezethetjük le magunknak a testvériség elismerését. És az Atyaság azért válik, illetőleg válhat minden erkölcsi teremtmény számára világegyetemi valósággá, mert maga az Atya adományozott személyiséget minden ilyen lénynek és kapcsolta be őket az egyetemes személyiségkörbe. Elsősorban azért imádjuk Istent, mert *van*, azután azért, mert *bennünk van*, végül pedig azért, mert *öbenne vagyunk*.

¹⁵ Különös-e tehát, hogy a mindenségrendi elmének tudatosan kell ismernie a saját forrását, a Végtelen Szellem végtelen elméjét, és ugyanakkor tudatában kell lennie a kiterjedt világegyetemek fizikai valóságának, az Örökkévaló Fiú szellemi valóságának és az Egyetemes Atya személyiség-valóságának?

¹⁶ [Ennek az írásnak az összeállítását egy uverszai Világegyetemi Ítéző hitelesítette.]